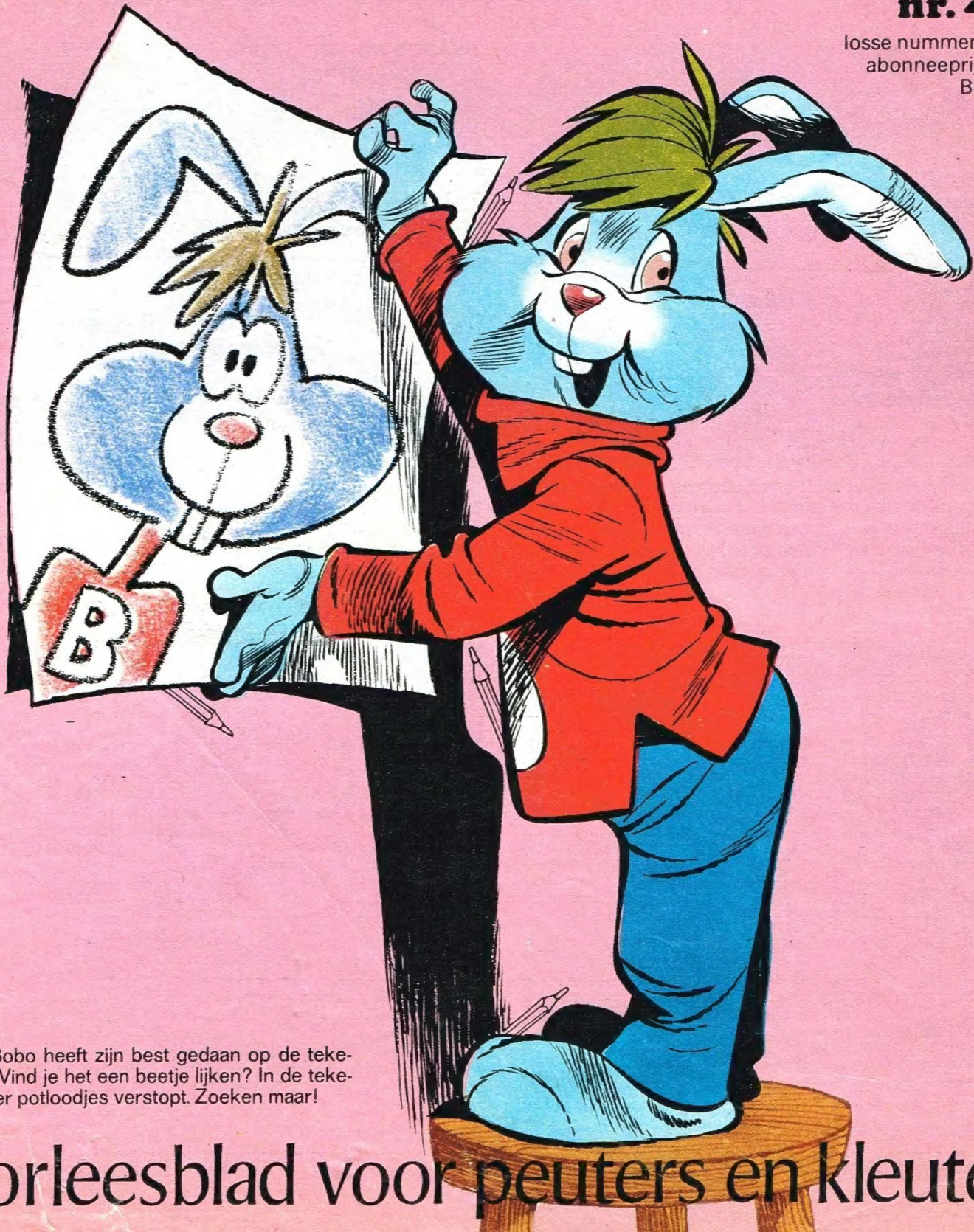

Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

nr. **23**

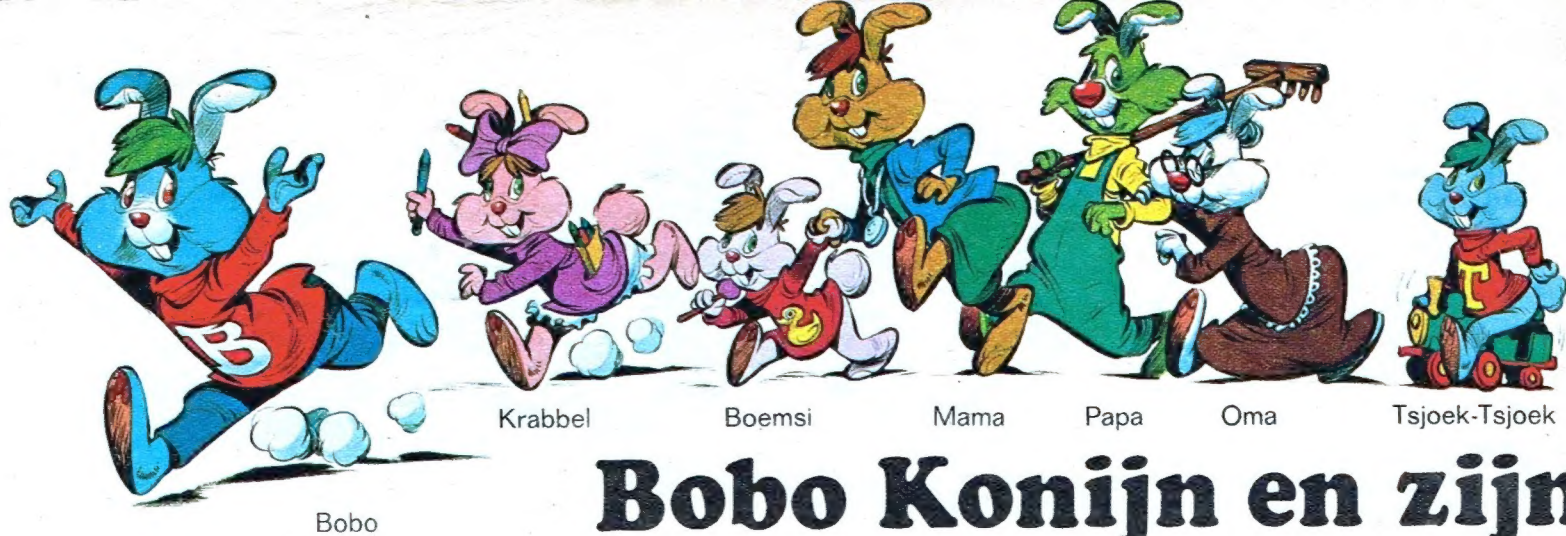
losse nummers 80 cent
abonneeprijs 65 cent
België 11 F

Nou nou, Bobo heeft zijn best gedaan op de tekening, hoor. Vind je het een beetje lijken? In de tekening zijn vier potloodjes verstopt. Zoeken maar!

voorleesblad voor peuters en kleuters

Krabbel

Boemsi

Mama

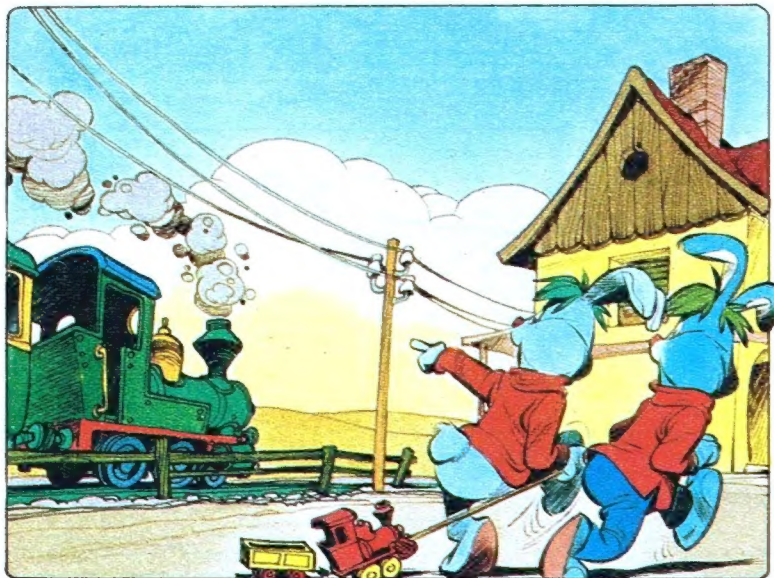
Papa

Oma

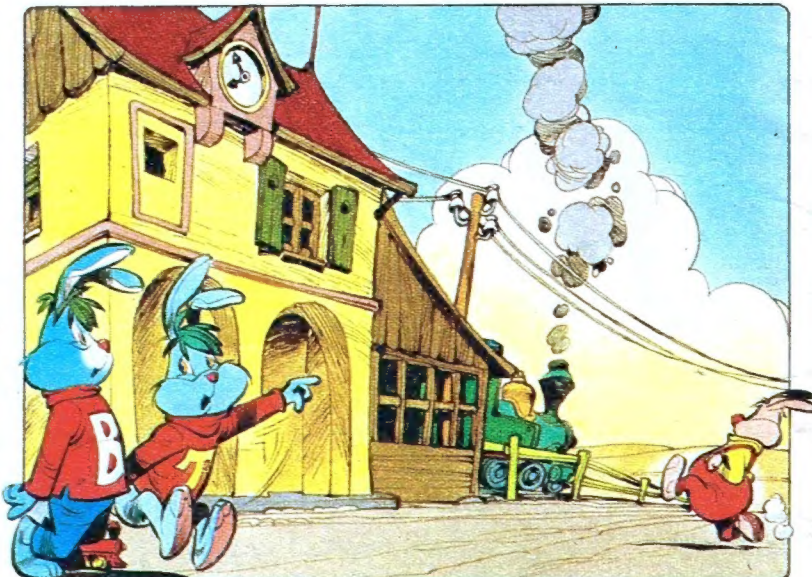
Tsjoek-Tsjoek

Bobo

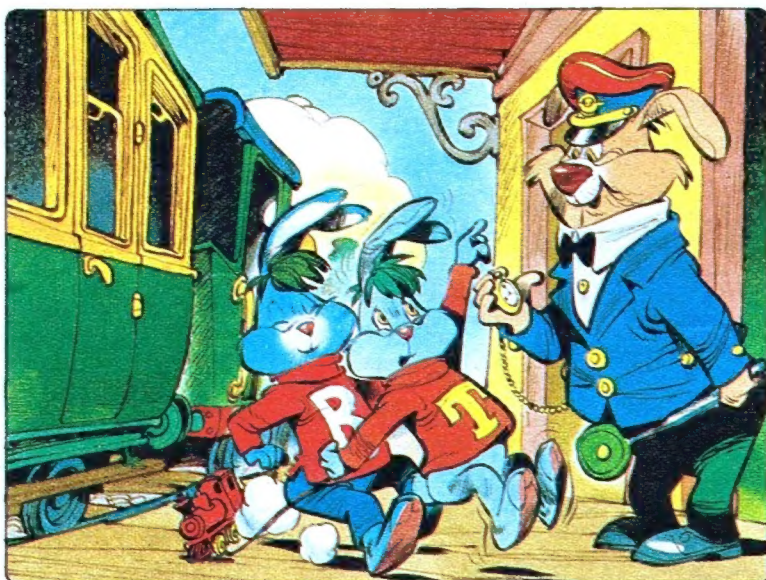
Bobo Konijn en zijn

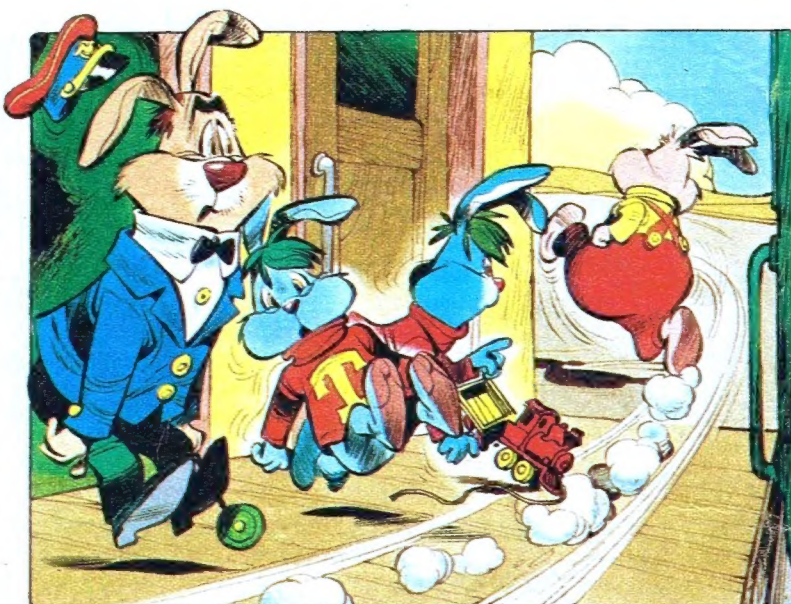
1. Zoals bijna alle konijntjes heeft ook Bobo een heleboel neefjes. Je kent Tsjoek-Tsjoek toch wel, met al zijn treintjes? Met Tsjoek-Tsjoek speelt Bobo vaak. Vandaag gaan ze samen naar het station toe. „Later word ik chauffeur op zo'n grote trein!” zegt Tsjoek-Tsjoek. „En dan trek ik ieder uur aan de grote fluit!”

2. Net als Bobo en Tsjoek-Tsjoek het hoekje van het station omlopen, zien ze daar oom Slokop. „Tjonge, wat loopt onze oom hard!” zegt Tsjoek-Tsjoek. „Zal hij weer achter de worteltjes aanzitten?” „Mmm... nee!” zegt Bobo. „Dit keer is het vast veel belangrijker! Misschien moet hij de trein nog halen.”

3. Tsjoek-Tsjoek kent alle spoorwegmannen natuurlijk erg goed. „Hai, meneer de treinwachter!” zegt Tsjoek-Tsjoek vrolijk. „Is het druk vandaag?” „Jaja!” zegt de treinwachter. „Kunt U deze trein nog even tegenhouden. Onze oom Slokop komt eraan!” zegt Bobo. „Die trein vertrekt pas over 'n uur!” zegt de treinwachter.

4. „Nou, dan snap ik niet waarom onze oom Slokop zo'n haast heeft!” zegt Tsjoek-Tsjoek. Maar net heeft hij dat gezegd, of... daar holt onze oom Slokop over het perron, vlak langs Bobo en Tsjoek-Tsjoek heen. „Oei! Jullie oom loopt nog harder dan mijn trein!” zegt de treinwachter.

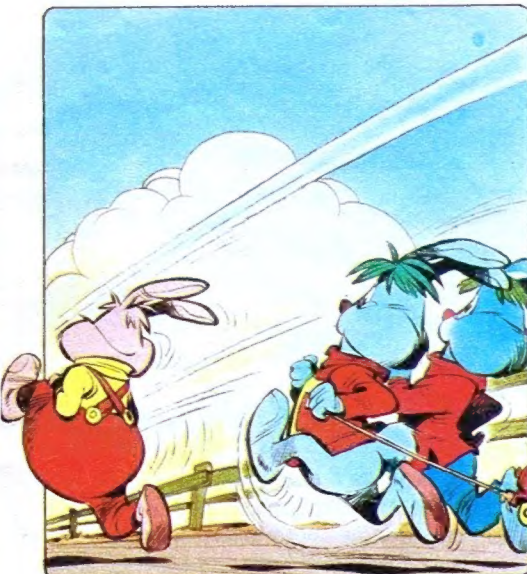
Tante Pieta-Secuur

Oom Slokop

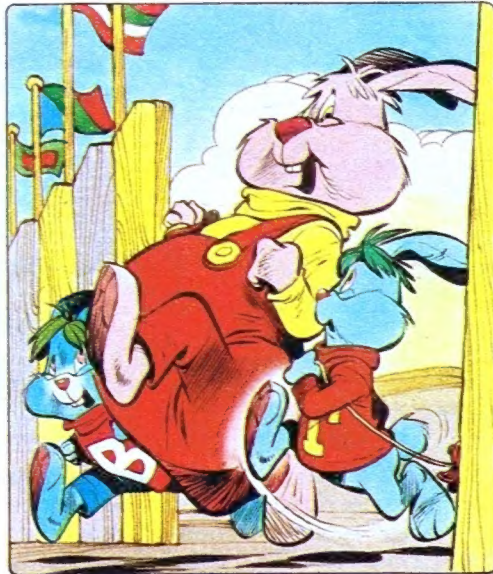
Tante Deur-Dicht

Lees-Voor.

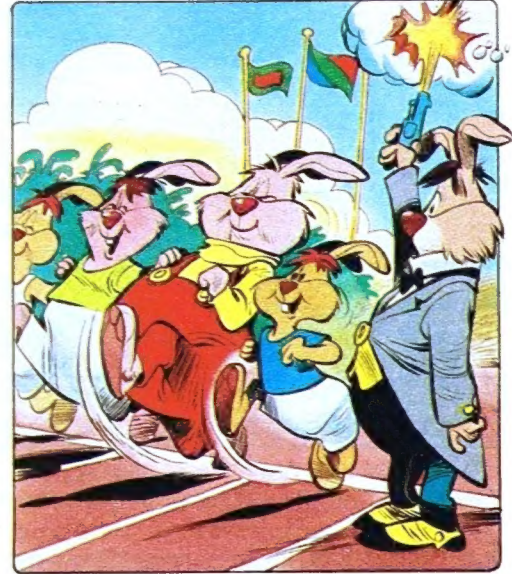
vrolijke familie

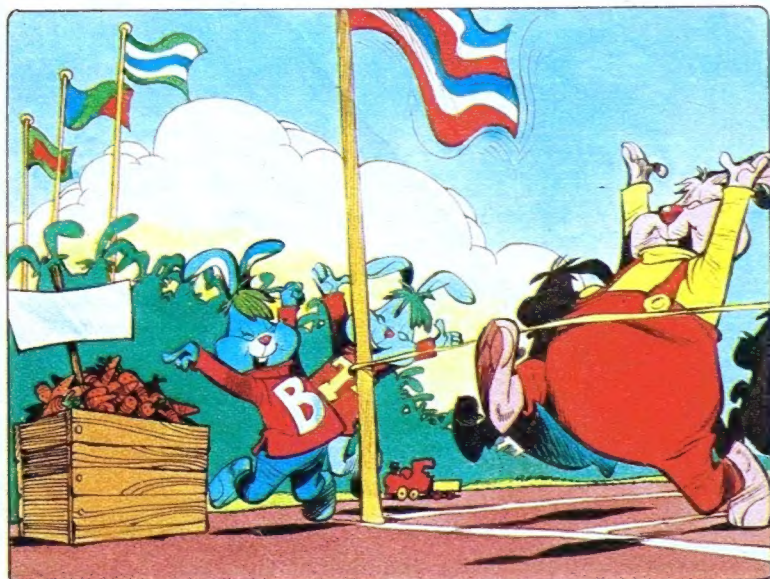
5. „Kom mee, Bobo!” zegt Tsjoek-Tsjoek. „We lopen achter oom Slokop aan. Ik moet en zal weten waarom hij zo'n haast heeft.” „Ik ook!” zegt Bobo en dan... zffft! hollen de twee konijntjes heel hard weg!

6. Even later halen Tsjoek-Tsjoek en Bobo oom Slokop in. „Waarom loopt u zo hard, oom?” vraagt Bobo. „Er is een hardloewedstrijd!” zegt oom Slokop. „En de prijs is een grote kist wortelen!”

7. Oom Slokop komt net op tijd. Pang! Een meneer geeft het startsein al. „Hup, oom!” roepen Bobo en Tsjoek-Tsjoek. „Denk aan de lekkere wortels!” „Tot straks!” roept oom Slokop en zoef! Weg is hij al!

8. „Mmm!” zegt Bobo. „Als oom Slokop de kist met wortelen wint, kunnen wij lekker mee snoepen!” „Hihi!” lacht Tsjoek-Tsjoek. „En zonder dat we daarvoor hoeven hard te lopen!” „Daar komen ze, roepen de mensen even later. En wie loopt voorop? Juist. Oom Slokop. „Daar ben ik weer, worteltjes!” roept oom Slokop.

9. Moe, maar erg tevreden, gaat oom Slokop in het gras zitten. De kist met worteltjes vlak voor hem! „Eet smakelijk!” zegt hij tegen Bobo en Tsjoek-Tsjoek. Nou, dat laten die zich geen tweede keer zeggen. En oom Slokop!? Die eet zoveel worteltjes dat hij de komende weken geen meter meer zal kunnen hardlopen!

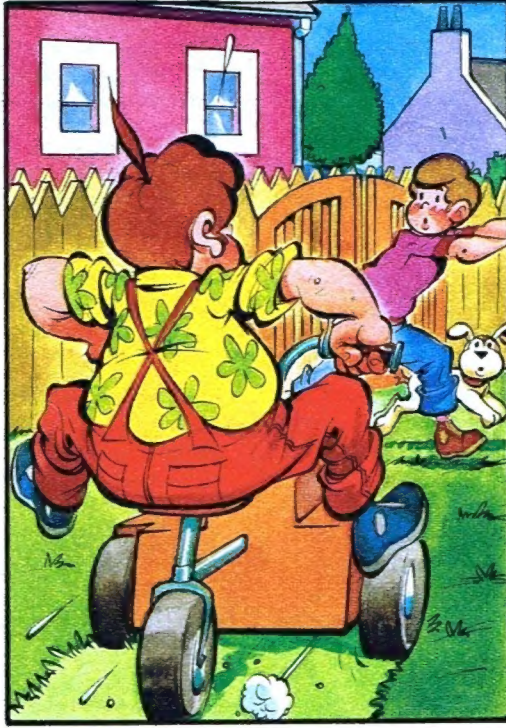

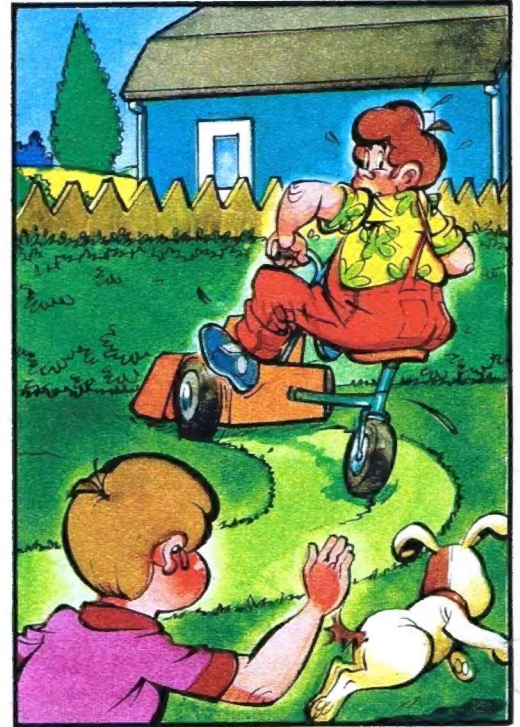
OOM STUNTEL

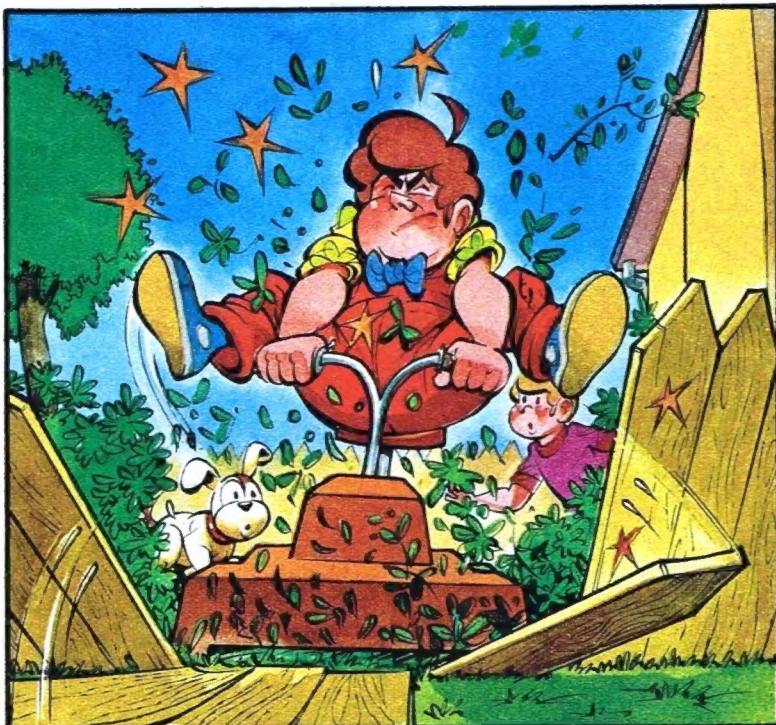
1. Oom Stuntel heeft weer iets nieuws. Een motor-grasmaaiër! Elke dag is hij nu aan het grasmaaien. „Pas op, oom!” zegt Heintje. „Straks is er geen grassprietje meer over!” Maar oom Stuntel weet wat hij doet.

2. Zoeff! Net als Heintje het hek van de tuin wil opendoen, rijdt oom Stuntel op hem af. „Wegwezen!” roept Heintje tegen Flap. „Daar kom ik...” roept oom Stuntel. Dan rijdt hij recht op het grote hek af!

3. „Help! Waar is de rem!” roept oom Stuntel. „Ik wil niet meer grasmaaien!” Maar de grasmaaimachine weet niet van ophouden. Oom Stuntel wordt ineens heel erg bang. „Oei, de tuin van de buurman,” denkt hij.

4. Kraak! Daar zit oom Stuntel in de tuin van de buurman! Dwars door de schutting heen. Oom Stuntel knijpt beide ogen dicht. „Dit droom ik, dit droom ik!” mompelt hij zachtjes voor zich uit. Maar oom Stuntel droomt niet. „Hee!” roept de buurman. „Ik heb jou toch niet gevraagd of je mijn grasveld wil maaien!”

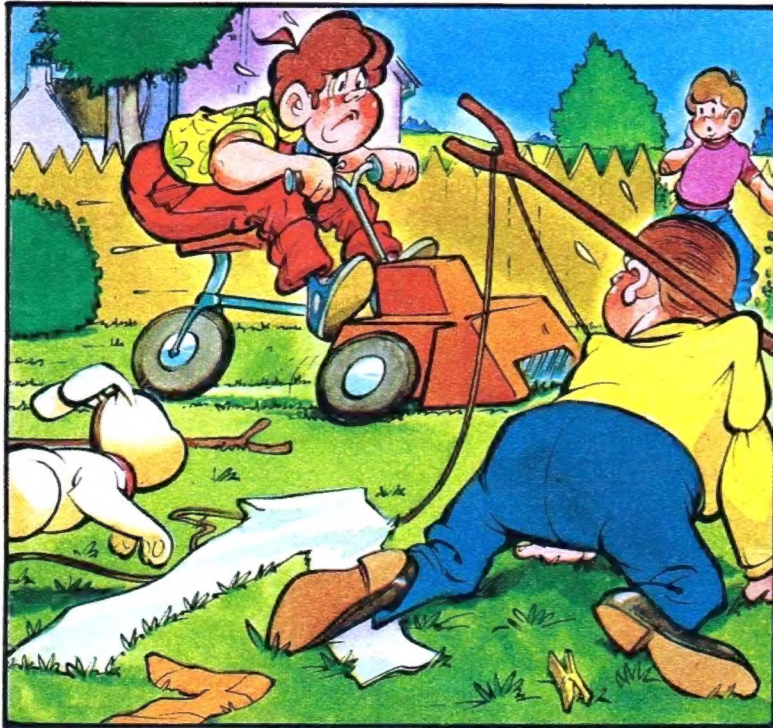

5. „Ik versta U niet. Die grasmaaiër maakt zo'n lawaai!” roept oom Stuntel tegen de buurman. Maar dan rijdt de grasmaaiër op de buurman toe, die net zijn wasgoed op een lijntje hangt! „Lopen!” roept oom Stuntel. „Dit is een grasmaaiër zonder rem!” Natuurlijk schrikt de buurman erg. Maar veel kan hij ook niet doen.

gaat grasmaaien

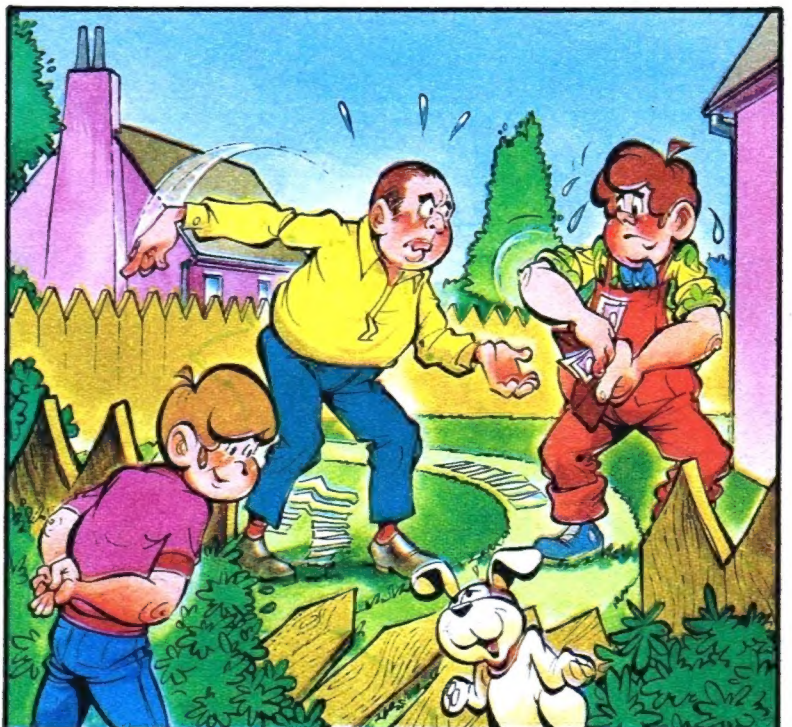
6. Bam! Oom Stuntel rijdt zo tegen de paal van de waslijn en... al het wasgoed valt op de grond. De buurman probeert nog wat te redden, maar het is al te laat. En oom Stuntel maait maar door! „Hmm. Het enige wat de grasmaaier kan tegenhouden, is een heel dikke boom,” denkt Heintje. Maar die staat niet in de tuin!

7. Dan rijdt oom Stuntel over het wasgoed heen dat op het gras ligt. Grrt — grrt. De messen van de grasmaaimachine zijn vlijmscherp! „Mijn schone wasgoed!” roept de buurman kwaad. Als oom Stuntel over het wasgoed is gereden, komt het er aan de andere kant van de grasmaaier in repen uit.

8. Eindelijk is de benzine op, en staat de grasmaaier stil. Wat verwonderd kijkt oom Stuntel naar het grasveld. „Mmm... die grasmaaier is van goede kwaliteit, maar... wat zal de buurman zeggen!” Nou, de buurman is natuurlijk erg boos. „Hier jij!” roept hij, en met opgeheven vuist loopt hij op oom Stuntel toe. Wat nu?

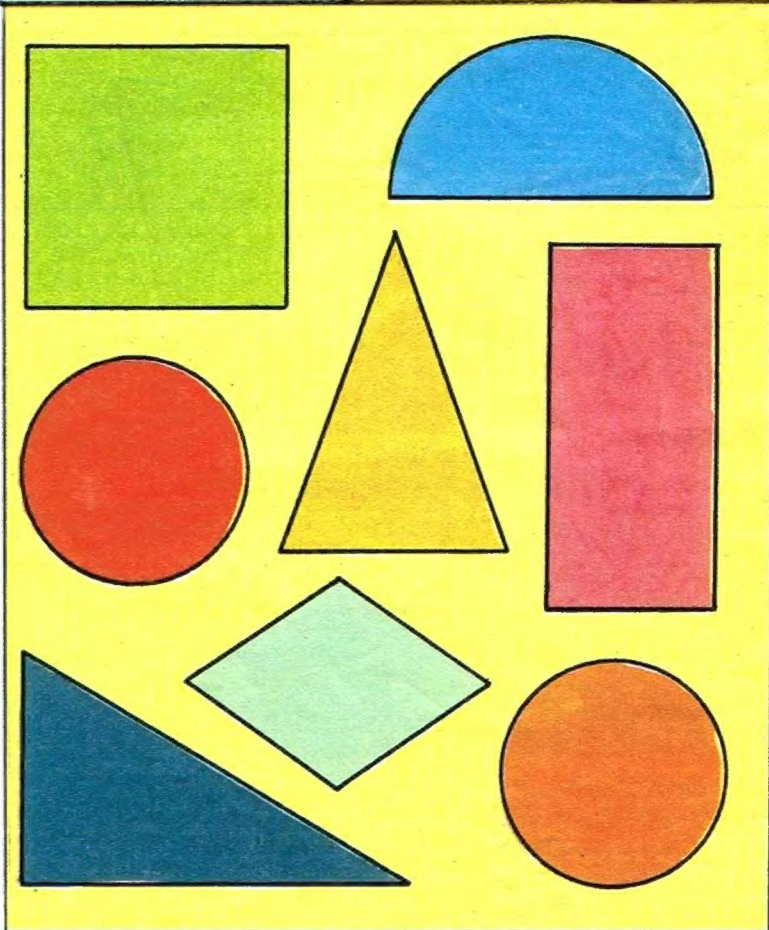
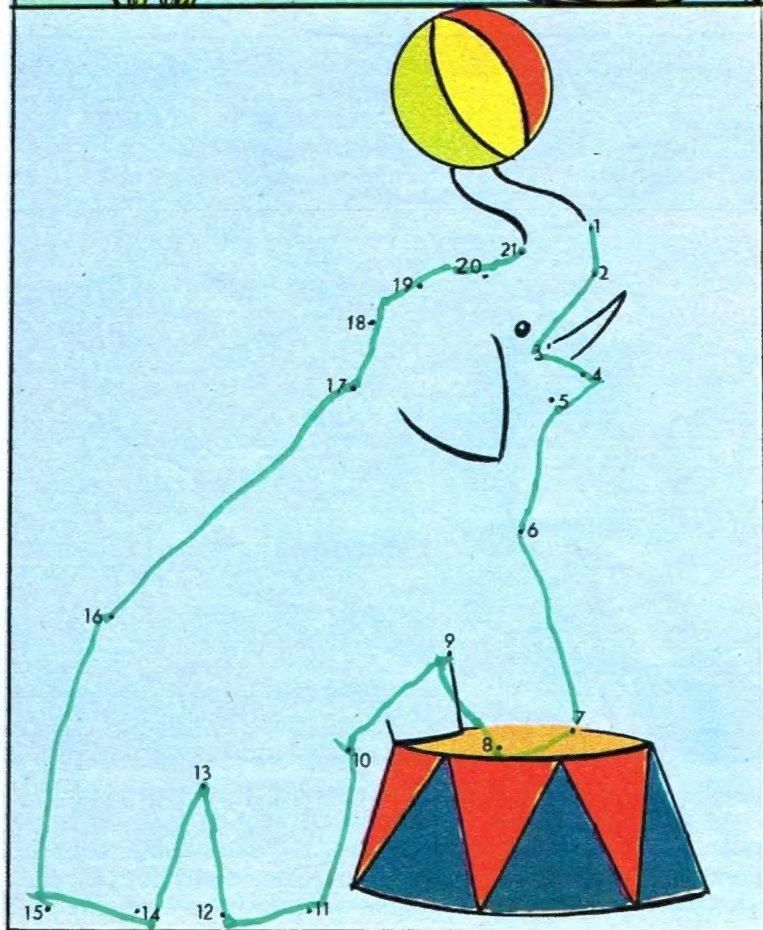
9. „Dat is dan honderd gulden voor mijn kapotte wasgoed en nog eens honderd gulden voor het grasveld!” zegt de buurman boos. „Maar... ik... ik heb uw grasveld gemaaid!” „Gemaaid!” roept de buurman. „Er is geen gras meer over!” Dan betaalt oom Stuntel. „De volgende keer knip ik het gras wel met de schaar!” zegt hij.

Puzzelen met Bobo

Jan wil graag naar zijn vriendinnetje dat aan de overkant van de rivier staat. Hoe moet hij lopen om bij haar te komen? Welk dier houdt de bal vast? Pak je potlood en begin bij cijfertje één en zo verder naar eenentwintig. Als je de cijfertjes nog niet zo goed kent, vraag je het maar aan je mama; die helpt je wel! Op deze tekening staan verschillende vormen. Weet je hoe ze heten? Bij deze figuurtjes zitten er twee die hetzelfde zijn. Kijk maar eens goed!

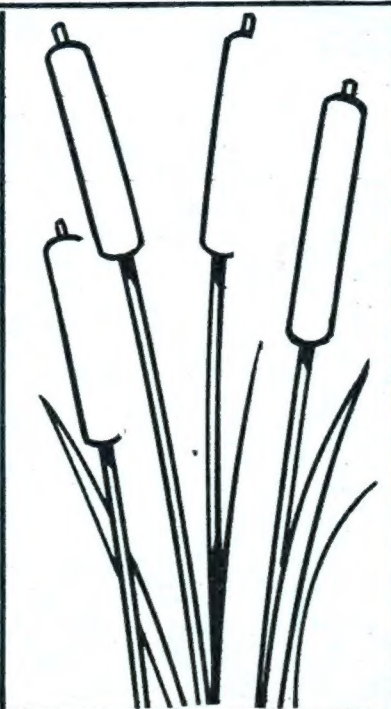
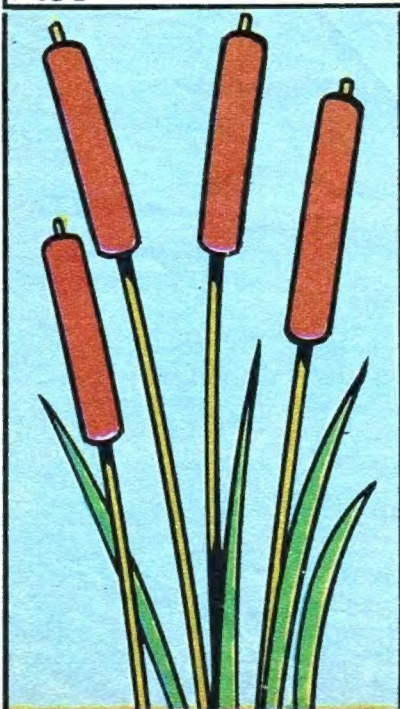

Krabbels eigen kleurplaat

Dit dier leeft in de rivieren vlak bij de oerwouden. Weet je welk dier dit is? Goed zo, het is een krokodil. Kun je de onderste krokodil net zo kleuren als de bovenste? Maar denk erom, binnen de lijntjes blijven, hoor! Het tweede plaatje met rietbloemen is niet helemaal afgetekend. Kun jij dat doen? Daarna mag je het kleuren. Het konijn kijkt heel erg blij naar iets. Als je de stippeltjes met elkaar verbindt, zie je het vanzelf.

hangt zomaar aan zijn baard! Het Bollebaasvrouwtje dat altijd zit te breien, breit nu ook een heel mooi rokje voor haar zelf. In de grote vijver staat een Bollebaasje te vissen. Maar hij heeft nu geen vis aan de haak geslagen, maar... een ander Bollebaasje! Een heel dapper Bollebaasje springt zomaar van de toren af. Zijn rok is nu net een parachute. Maar heb je al in de gaten, waar hij straks in terecht zal komen? Dat zal hij wel heel erg nat vinden!

Het paarse toverstafje

Die domme Annelijntje! Als alle andere elfjes goed opletten op de elfenschool om te leren hoe ze moeten vliegen, zit Annelijntje in het gras met de vlindertjes te spelen, of ze kijkt naar de wolkjes in de lucht. Maar leren... ho maar!

„Morgen komt de elfenkoningin,” zegt de elfenjuffrouw, „ze gaat kijken hoe goed jullie al kunnen vliegen. En jullie weten, dat jullie dan allemaal een blauw toverstafje krijgen. En als je verschrikkelijk goed kan vliegen, krijg je geen blauw toverstafje maar... een paarse!” Arme Annelijntje! Annelijntje heeft het zo druk gehad met plezier hebben, dat ze helemaal vergeten is dat de elfenkoningin nog een keertje zou komen! Alleen aan elfjes die er helemaal niets van terecht brengen, geeft de elfenkoningin een wit toverstafje. En dat betekent dat je een heel, heel dom elfje bent.

„O, o, had ik nou maar opgelet!” pruilt Annelijntje. „Ik kan nog helemaal niet vliegen... ik hoop maar dat de elfenkoningin net toevallig een andere kant uit kijkt als ik aan de beurt ben!” Maar de elfenkoningin kijkt helemaal niet de andere kant uit als Annelijntje aan de beurt is. Nee, veel erger: de elfenkoningin heeft net haar gouden

kralenketting verloren, dus ze is in een heel vervelende mopperstemming. „Dat elfje kan helemaal niet vliegen!” roept de elfenkoningin boos, als Annelijntje aan de beurt is. „Nee hoor, die krijgt géén toverstafje... ze mag pas van school af, als ze een beetje behoorlijk kan vliegen, net als alle andere elfjes!”

O, o, wat schaamt Annelijntje zich nu. Ze heeft niet eens een wit toverstafje gekregen! Ze voelt zich erg verdrietig, als ze al de andere elfjes blij weg ziet vliegen met hun blauwe toverstafjes. Want niemand was er zo knap met vliegen, dat er een paars toverstafje werd uitgedeeld. Annelijntje oefent nu elke dag verschrikkelijk hard, in haar eentje. En zo leuk: iedere dag kan ze nu al een stukje hoger en verder vliegen. „O, wat gaat dat leuk!” roept Annelijntje blij. Ze vindt het nu maar wat jammer, dat ze niet eerder begonnen is met oefenen!

Maar dan ziet Annelijntje wat. Ze vliegt over de allerhoogste boom heen en... daar glinstert wat, in het nest van de ekster. Je weet mischien, dat eksters altijd alles meepikken wat heel erg glimt. En... nu ligt er in het nest van de ekster de gouden kralenketting

van de elfenkoningin! Zo vlug als ze kan, pakt Annelijntje de ketting en vliegt er-mee naar de elfen-koningin. Nu, en blij dat die is! En weet je wat ze zegt? „Hmmm, je kan alleen maar de ketting ge-vonden hebben, om-dat je erg hoog hebt gevlogen. En dan heb je ook een to-verstafje verdiend!” En weet je wat voor een kleur toverstafje Annelijntje krijgt? Precies: een paarse. En die heeft ze ook wel verdiend, vind je niet?

Nù uitkiezen, straks fijn puzzelen!

Dat is iets om je alvast geweldig op te verheugen. Want Bobo-Plezier-Puzzels zijn speciaal voor kleuters gemaakt. Van stevig materiaal en mooi uitgevoerd in allerlei vrolijke kleurtjes. Kies jij maar uit welke puzzel je wilt hebben en Bobo geeft 'em je!

Een Bobo-Plezier-Puzzel kado voor het opgeven van een nieuw abonneetje.

En dat is zo gebeurd. Misschien wil de kleuter die wel eens met jou aan een Bobo wedstrijd heeft meegedaan ook graag elke week dat fijne voorleesblad hebben. Vraag 't maar 'es, de Bobo-Plezier-Puzzel ligt voor je klaar!

Bobo 23 (7403 B)

Bobo-Kado-Bon

Bon invullen, of de gegevens ervan overnemen op een vel papier en in een als brief gefrankeerde envelop sturen naar: Bobo, Postbus 400, Amsterdam. Voor België: Bobo, Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen. (hier eigen naam en adres invullen)

Naam: _____

Adres: _____

Plaats: _____

Prov.: _____

Bobo stuurt mij per post de: (aankruisen wat je maar wenst)

☐ Bobo op de boerderij Plezier-Puzzel

☐ Bobo op de kermis Plezierpuzzel

Deze kleuter wordt Bobo-abonnee:

Naam: _____

Adres: _____

Plaats: _____

Prov.: _____

Leeftijd: _____

jongen meisje

Handtekening ouder: _____

Stuur het blad (aangeven wat gewenst wordt):

☐ per bladenman, de betaling wordt met hem geregeld.

☐ per post, betaling per kwartaal (13 nrs.) d.m.v. de toegezonden acceptgirokaart.

Bobo abonneeprijs 65 cent per week of f 8.45 per kwartaal (13 nrs.)

Prijs voor België: 11 F. Deze aanbieding is geldig tot 4 oktober 1974.

simmie het olifantje met de lange slurf

1. „Kijk eens, wat een sterke man!” zegt Rong-rong tegen Simmie. „Ik denk dat dat de badmeester is. Die moet opletten of de mensen niet te ver in zee gaan, want dat is erg gevaarlijk!”

2. Een man die vlak bij Simmie en Rong-rong aan het roeien is, schreeuwt opeens: „Hee, mijn peddel is weg, mijn peddel is weg!” „Wacht maar!” roept Simmie. „Ik pak hem wel even!”

3. Simmie holt naar de peddel toe, maar opeens komt daar een hele grote golf aan en Simmie zit er precies bovenop!

4. Simmie wordt door de golf weer op het strand gegooid. Maar de badmeester geeft de peddel al aan de meneer.

5. Simmie en Rong-rong willen net weg lopen, als een meisje schreeuwt: „Mijn bal, mijn bal ligt in het water!”

6. Het is maar goed dat Simmie er is, want hij kan er met z'n slurf wel bij! Hij rolt zijn slurf uit en pakt de bal uit het water. „Dank je wel, hoor!” zegt het meisje blij.

7. Opeens heeft Rong-rong een idee. „Weet je wat?” zegt hij tegen Simmie. „Jij bent géén goede badmeester, want een golf gooit je zo omver. Maar je bent wel een goede balmeester!”

Kijk nou eens...

...hoe de zebra's
verbaasd op 't plaatje staan!
„Zeg mama,” vraagt de kleinste,
„wat heeft die daar gedaan?”

Die zebra daar heeft wielen,
die rollen door het gras!”
„Welnee!” zegt mama. „Dat daar
is 'n auto met een jas!”

GA JIE MIEE NAAR

1. Kennen jullie Mannetje Glup nog? Precies: dat rare mannetje dat zo van water houdt. Pukkie en Wanda gaan nu met mannetje Glup mee. Het regent, en daarom lopen ze onder de paraplu. Mannetje Glup niet! Die vindt regen juist lekker! „Kijk! Daar woon ik!” roept mannetje Glup. „Daar, achter die waterval!”

2. Nu zijn ze er. En o, kijk eens wat mannetje Glup nu doet! Hij komt, roetsj roetsj, naar boven, en huplakeetje, nu laat hij zich zomaar langs de waterval weer naar beneden glijden! Net alsof het een glijbaan is. „Leuk joh!” roept Mannetje Glup. „Dat doe ik altijd, als ik thuis speel!”

3. Pukkie en Wanda moeten er erg om lachen. En ze vinden het verschrikkelijk jammer dat ze óók geen watermannetjes zijn! „Het houdt al bijna op met regenen!” zegt Wanda. Maar Pukkie luistert niet eens. „Ik heb een idee!” roept hij. „Wij kunnen óók in het water spelen... maar we hoeven niet nat te worden!”

4. Kijk maar eens wat Pukkie bedacht heeft! Hij zet de paraplu omgekeerd in het water en... gaat erin zitten. Wanda klimt meteen naast hem, en samen gaan ze nu fijn bootje-varen. „Dat gaat leuk!” juicht Pukkie. „Nu spelen wij óók in het water, net als Glup!” Een hele tijd zijn ze zo in de weer.

Weekblad

Een uitgave van
Oberon
uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003
Ceylon 5-25, Haarlem
tel. (023) 33 90 40

Bobo

nr. 23 — 7 juni 1974

Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „inlichtingen, klachten, enz.” vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 65 cent per week of f 8,45 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 80 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/ wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten enz.** Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam,** Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. **Alkmaar,** De Laat 12-14, tel.: 02200/16077. **Arnhem,** Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. **Breda,** Jorisstraat

SPROOKKJESLAND?

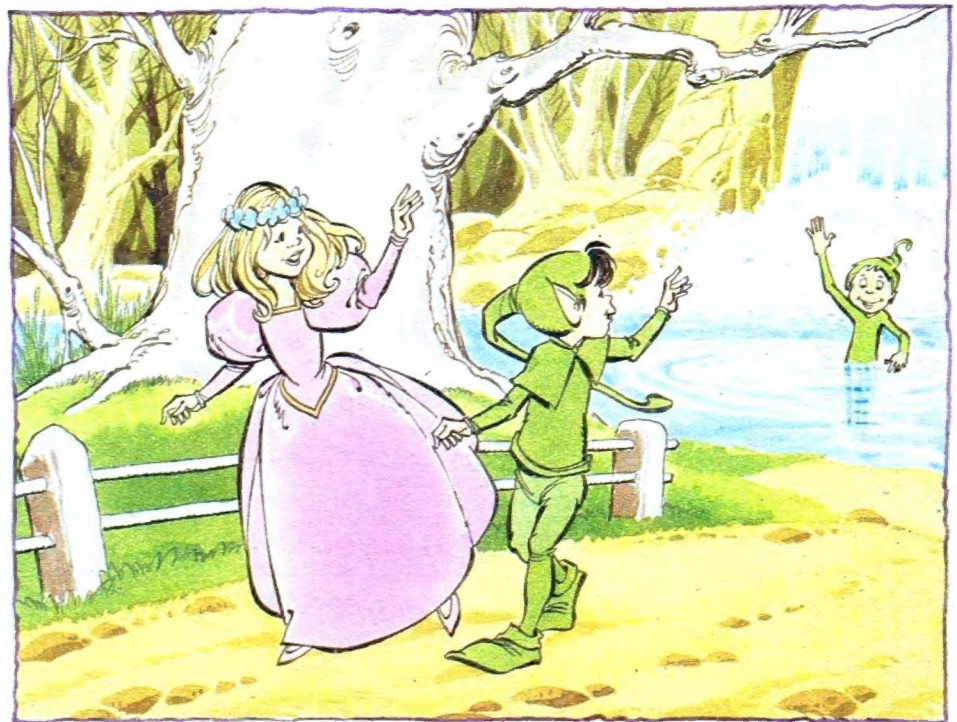
5. Maar dan! In het waterpoeltje liggen een paar grote rotsblokken, en het is een heel leuk spelletje daaromheen te varen. Maar oei... Pukkie en Wanda botsen er nu met hun paraplu precies bovenop en... de paraplu stoot lek! „Help!” roept Pukkie bang. „Er zit een gat in de paraplu! We zinken! Help!”

6. Ja, Pukkie heeft gelijk: er zit een heel groot gat in de paraplu, en er gulpt allemaal water naar binnen. Maar gelukkig, daar komt mannetje Glup. Vlug pakt hij de rand van de paraplu beet, en voorzichtig duwt hij de paraplu met Pukkie en Wanda naar de kant. Net op tijd staan ze aan de wal.

7. O, wat voelen Pukkie en Wanda zich nu nat en koud! Maar Glup maakt een lekker warm vuurtje in zijn holletje, en in een wip zijn Pukkie en Wanda dan weer droog. En het is best leuk achter de waterval!

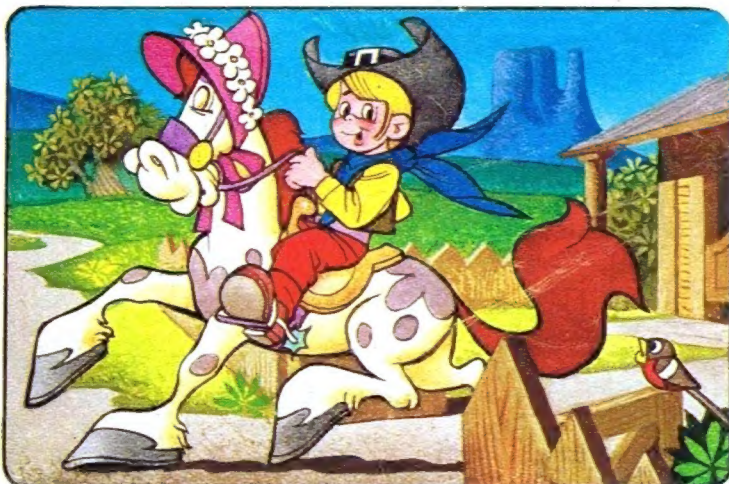

8. Ziezo, nu zijn ze weer helemaal opgedroogd. Tja, en dan is het weer tijd om terug te gaan naar het Sprookjespaleis. Glup zwaait hen na, zo lang als hij hen maar kan zien. „Dag! Dag!” roept hij. „Komen jullie gauw nog een keertje terug?” „Natuurlijk!” roepen Pukkie en Wanda. „En dan gaan we weer lekker spelen in het water, hè?” Want ze vonden het allemaal maar wat gezellig.

Jimmie de cowboy

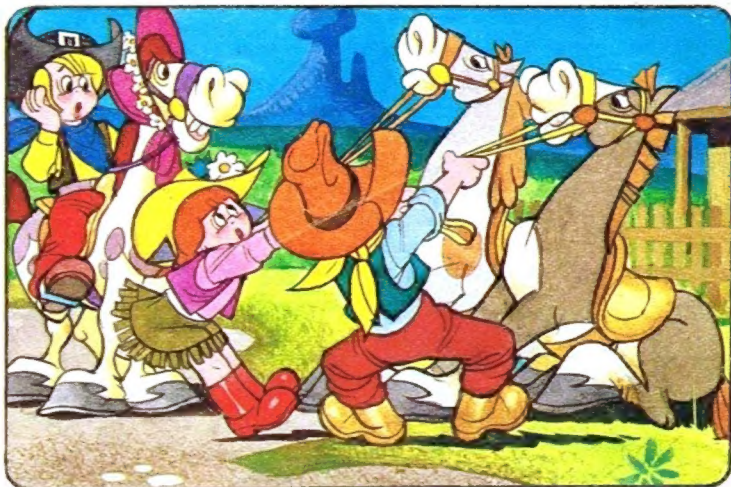
1. Daar gaat Jimmie de Cowboy weer. Hij is op weg naar zijn nieuwe bureu. En Appel, het paard? Wat kijkt die deftig! Dat komt natuurlijk door haar nieuwe hoed. Het is de allermooiste hoed van 't hele land, vindt Appel zelf.

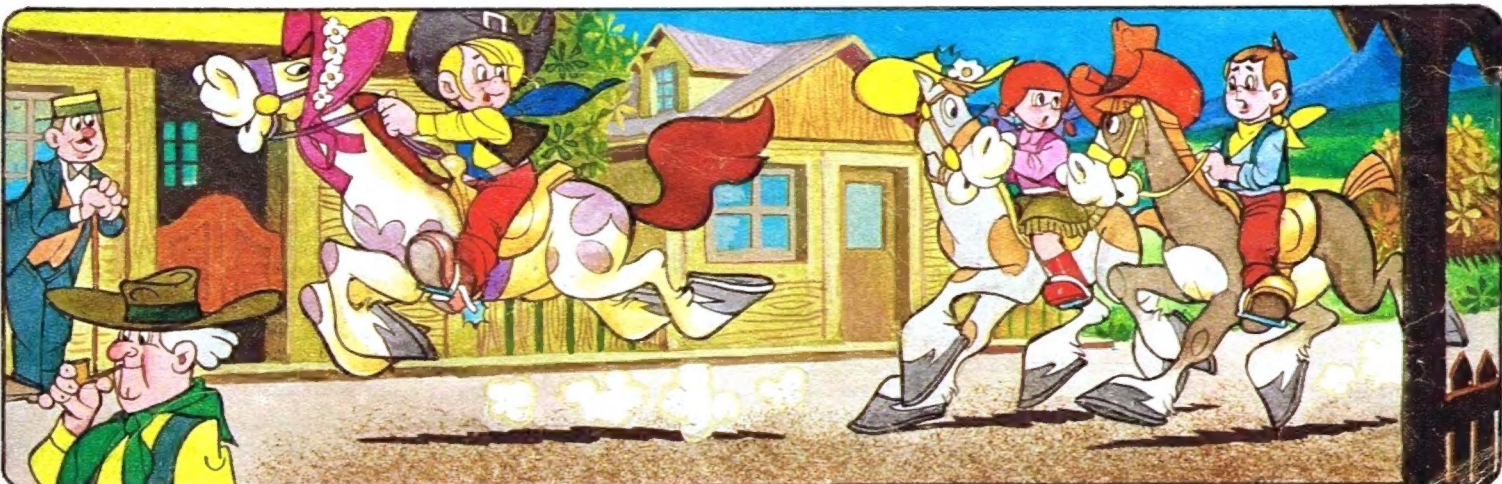
2. Natuurlijk dragen niet alle paarden hoeden. Het buurjonge-tje moet dan ook erg lachen als hij Appel ziet. „Haha, wat ben jij een gek paard, met die malle hoed!” zegt hij. Nou, dat vindt Appel natuurlijk niet zo erg aardig, hè!

3. Ook het buurmeisje moet lachen. „Hihi. Een paard met 'n bloemetjeshoed!” Nou wordt Appel toch wel een beetje boos. „Mmm, ik zal die twee leren mij uit te lachen,” denkt Appel. Dan fluistert hij de paarden van de bureu wat toe!

4. Als de twee buurkinderen hun eigen paarden willen pakken om met Jimmie naar de stad te gaan, willen de paarden niet. Wat zal Appel hun verteld hebben? „Komen jullie nou mee, fijn rijden!” zeggen de kinderen. Appel moet lachen!

5. „Ik weet waarom ze niet mee willen!” zegt Jimmie. „Appel heeft ze net wat toegefluisterd. Hij vertelde ze dat in de stad alle mooie paarden een hoed hebben. Jullie zullen je paard ook zo'n hoed moeten geven, als je naar de stad wil!”

6. En ja, hoor! Als de twee paarden ook zo'n mooie hoed op-hebben, kijken ze ineens erg trots. Leuk hoor, zomaar drie paarden in de stad die een hoed dragen, vinden de mensen. „Ha, wie 't laatst lacht, lacht 't best!” denkt Appel.